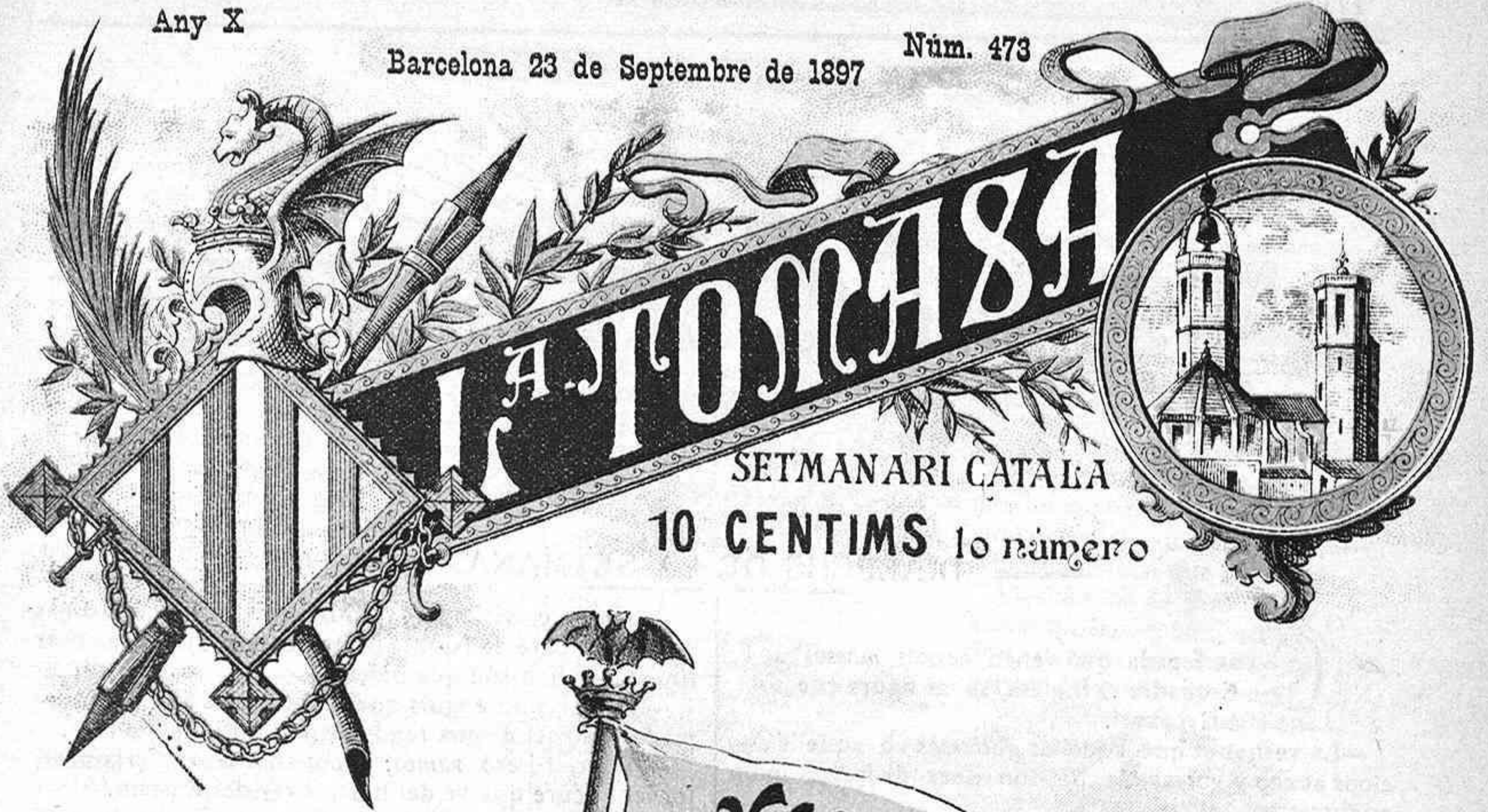

Any X

Barcelona 23 de Septiembre de 1897

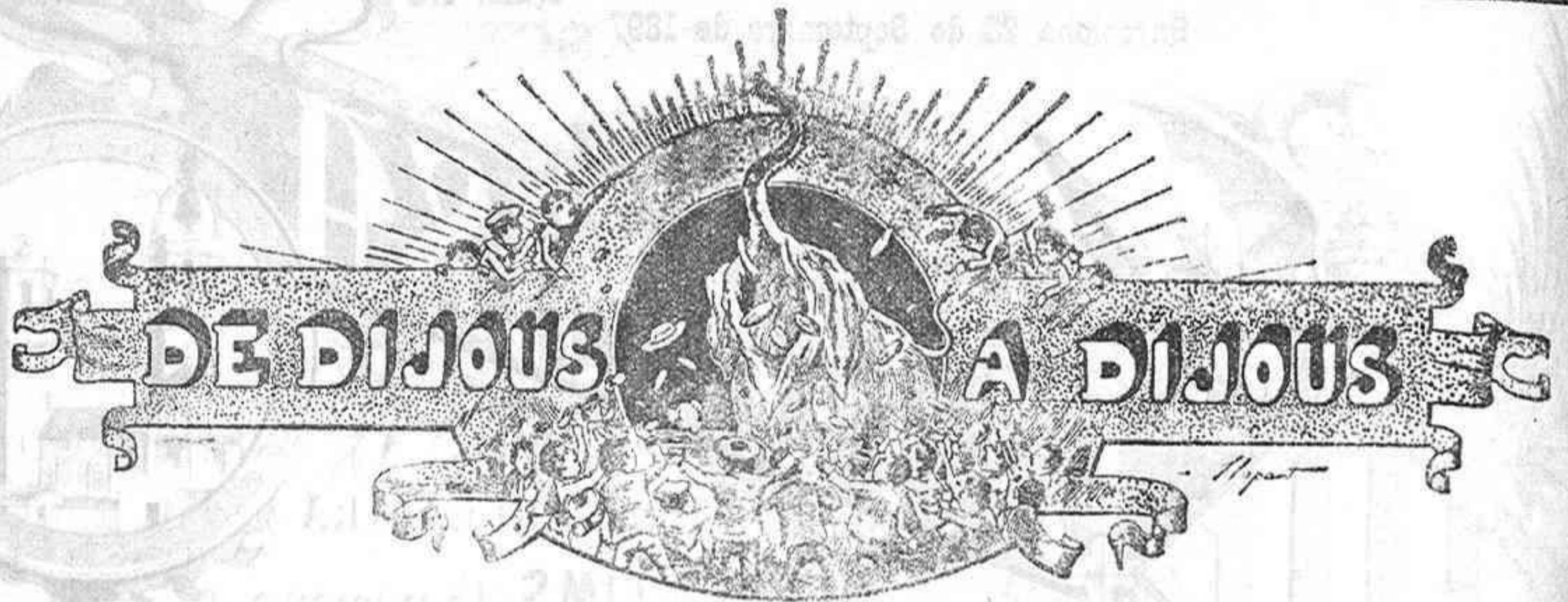
Núm. 473

PREGÓ

—Aquet programa es diví,
grrrandiós y piramidal,
y costará un dineral...
pero 's creu qu' ha de sortir
un poquito desigual.

—== DIÀLECHS DE LA SETMANA ==—

—CADA vegada que venen aquets mossos de l'Esquadra .. inglesa, se 'm figura que som á Carnaval.

—La veritat es que aquellas *galiassas* ab aquells esclops al cap y gorras de cop, son unas disfressas molt criaturas.

—Pero, en cambi, aquellas *bestiassas* que tenen á part de fora del port (com si 'l port fos petit per ellas) no son pas joguinas.

—D' aixó 's prevalen: de que tenen mais jochs aquells carmellos que llensan aquells confits.

—Lo que no 's pot negar es que 'ls inglesos d' Inglaterra son molt grans per mar.

—Tant com petits per terra; perque fora de l' India *bubónica* (que ja 'ls hi dono) no tenen res mes .. que lo que tenen á casa seva.

—Déixis de cosas: Inglaterra 's pot presentar á tot arreu dintre l' aygua.

—Y dintre 'l ví també; perque *privan* molt en tots 'ls bars del Univers *alcohólich*.

—Li dich qu' Inglaterra talla 'l bacallá com á nació marítima.

—Pero, com á nació terrestre s' ha tallat sempre, perque está ben *aislada*.

—La nació que té un *Majestic* y un *Magnificent* acompanyats del *Júpiter* dels barcos de guerra, es senyal de que va vent en *popa*.

—Sí; y que pot donar la *proa* á todas las demás naus dels Estats que no tenen timó y que han perdut la carta de navegar, com *verbi-gratia* ..

—Per lo mateix; que sempre *flotarà* la Gran Bretanya, no se 'n pot aná á *pique* ..

—Tot lo que vulguis; pero Inglaterra no será may res.

—Ara si que 'm *xocas*; ¿per qué ho dius?

—Perque, per bé que vagi, l' Inglaterra sempre estará carregada d' *inglesos*.

*

**

—A la *cuenta* se las deu passar molt bé l' afortunat rey de *Stam*.

—¿Lo rey del *Ensiám*, dius?

—De *Stam*, tronxo de col: aquell rey que s' ha *plantat* á trenta una donas (sense contar la propia).

—¿Quin *calsassas* deu ser!

—Y que té cent cinquanta quatre fills naturals.

—Ja 'm penso que no serán pas artificials.

—Vull dir sense contar 'ls que té *llegítims*, *pastanaga*.

—(No 'm clavis tanta verdura, noy). Donchs, digas que aquet pare de familia n' ha de tenir un tip per anar *tirant*, per bon sóu que defensi.

—Sápig's y enenguis que 'l tat soberá fet ab *ensiamada* disfruta d' una renda de deu milions, no mes.

—¡Pobret! Pero *vamos*; ja pot anar fent... criaturas, tot fent veure que vé del hort, 'l rey del *Ensiám*.

—Y que crech que la seva *lletuga*, vull dir, la seva muller, sab ajudarío sempre y bé ab lo *negoci*.

—Ja veurás; la dona del rey de l' *Ensiám* (que tu dius) hi ha d' estar tan interessada com ell en la prosperitat del seu país.

—¿Y qui deu ser la dona del rey de l' *Ensiám*?

—¿Qui vols que sigui? La reyna de l' *Escarola*.

*

**

—Veta qui que té ficarse en *llibres de capellaneria* 'l senyor *Navarro*.

—Ja ho pot torná' á dir, senyor *Reverter*: l' han ben fumut al ministre excomunicantlo.

—Jo 'm creya que un ministre era inviolable.

—No pas per qüestió de *missas*, tractantse de l' *Iglesia*.

—Oh! Y lo mes salat encare es que ha sigut un altre ministre lo qui l' ha excomunicat.

—¿Un altre ministre? Si ha sigut un bisbe. .

—Conformes; pero un bisbe no deixa de ser un ministre.. de *Deu*.

—També té rahó. Donchs, digui que l' un ministre y l' altre havent topat, han fet alló que 's diu.

—Sí, han fet un bisbe; un bisbe. . al revés.

—Y diuhen si 'l *Ministre* excomunicador (*Deu* nos 'n lliuri) per mes que 'l *trasiadin*, farà com aquell que vé de *Mallorca*.

—També diuhen si 'l *Ministre* excomunicat (*ivade retro*) per mes que 'l *dimiteixin*, no anirá á *Roma* per la penitencia.

*

**

—Veyam qui treurá la solució d' aquell *geroglífich* de terrenos del *Ensanxe*, que son de molts y no son de ningú, segons sembla.

—Ja 's cuydarán d' *endevidarho* ó d' *aclarirho* 'ls *abvocats d' altura* designats pe 'ls presunts propietaris.

—Sí; d' *aclarirho* ó d' *enredarho* mes encare. De que l' *assumpio* va llarch, ja os asseguro. Hi ha massa diners entremitj pera que s' acabi aviat.

—Qui sab si al últim resultarà propietari d' aquells solars 'n *Girona*... *pobre*.

PEPET DEL CARRIL

PREPARATIUS

Rrsí... ¡Ja la tenim armadal
Demá passat. Barcelona
en honor de sa patrona
fará festa senyalada.

Demá passat, si Deu vol,
ningú hi veurá d'alegría.
Per to hom será un gran día...
per mes que no fassi sol.

Lo cabildo comunal
que 'ls nostres destins regenta
s' ho ha prés molt á la valenta
aixó de la festa anyal.

Y per demostrá á la gent
que quan vol també fa broma,
ha arreglat á cops de ploma
un programa *suculent*.

Hi haurá un pessiguet de tot,
lo qu' es costum en tals festas;
coros, reiretas, orquestas
á Gracia, Hostafranchs y al Clot.

Hi haurá també lluminarias,
castells é inauguracions,
revistas y recepcions
y altrás mil cosetas variás.

En resúm: que Barcelona
després de tanta *campana*
enguany 's treu la galvana
y fará festa rodona.

Tant es aixís que ja 's nota
per tot un gran movlment...
Travalla l' Ajuntament
y la ciutat s' esvalota.

Van los regidors actius
donant ánsia á las brigadas;
s' adornan moltas fatxadas
y tot son preparatius.

Sembla que ja es sapigut
qu' á la estatua de 'n Colón

se li arregla un panta'óu,
gech y armilla de vellut.

També 's diu si l' arch aquell
que de *Triunfo* porta 'l nom
's pintarà de gris plom
ó groch, en lloch de vermell.

Igualment corre la veu
de que alguns sastres discrets
están fent uns calsetets
pe 'ls campanars de la Seu.

De Catalunya la plassa
diu que quedarà *tal cual*
ab un toldo colossal...

¡de fulls de paper d' estrassa!
També 's conta que Montjuich
sufrirá un cambi molt gran.
Diu que s' hi fará un *volcán*
simulant... pá de pessich.

Finalment, la colecció
de bestias fieras del *Parca*,
una sorpresa de marca
prepara á la població;

puig 's diu que per fer tropa
tota aquella turba inquieta,
's vestirà d' etiqueta
ab frach y barret de copa.

Noticias tan falagueras
escampantse á tot arreu,
fara vení un bé de Deu
de personas forasteras.

Y casi no hi ha vehí
de nostra Comtal Ciutat
que no estigui ja avisat
per algún germá ó cosí...

Molts de la festa major
no mes podrém dirne pestas
perque 'l diantre de las festas
ha de portarnos... la mort.

¡Jo 'n soch un! ¡Jo, caballers,

haig de morir mitj xuclat!...
Tindré á casa, d' un plegat,
divuyt ó vint forasters.

Ja fa mes de dos setmanas
que rebo continuament
cartetas de molta gent
que 's tira... *cuentas galanas*.

Uus parents de ma costella
m' avisan que baixarán
dijous, de la Vall d' Arán..

¡ab las mans sota l' aixella!
Un vell pastor del Papiol
que 'm curá una trencadura
tambè vindrá—¡m' ho assegura!—
y hasta indica... que dorm sol.

Vindrán los de Sant Ce'oni
quals mullers están... *aixís*..
Son quatre... ¡pro diguém sis,
per art del sant matrimoni!

Vindrà un amich de Salou
y un masover de Tordera,
y... ¡hasta 'ls didos de Culera
qu' encare la llaga 'ls cou!

Resultat, que en las alturas
del meu quint pis, proo del cel,
hi haurá una nova *Babel*
de conflictes y apreturas.

A tota eixa saramalla
li hauré de dar taula y llit...
La sort es que m' hi provehit
de vuyt *jácenas* de palla,
y ab ellas surto del pas...

Molt senzill. De nit que hi jegin
y de días... que roseguin
una part del... *matalàs!*

M. RIUSEG.

Una resposta (1)

SENYOR Pujadas y Truch:
Vosté ha fet una pregunta
que molts no hi veurán la punta,
y per mi pot portar lluch.
Va preguntar lo per qué
la cara que té la dona
n' es pelada, com la mona
d' algún puesto n' es també;
y com resposta mereix
tota pregunta, donchs, jo ara
vaig á dir per qué á la cara
de la dona 'l pel no hi creix.
Resoldre vull la qüestió
no sent fort en eixa ciencia;
puig me basta la experiencia
que tinch d' avi observadó:
Vos é ja sab que la dona
dintre la Naturalesa,
per sa forma y sa bellesa

es lo sér que mes goig dona
contemplantlo; puig ja 's posa
en un lloch proeminent,
y tot artista que sent
en lo bell y sublim gosa.
Si d' amor son cor s' inflama
per la dona, vull que noti
que de cop li neix bigoti,
ó barba á lo Rhama-Sama.
S' esvahirá sa il·lusió
apagantse aquell viu foch
si en tal cara no hi ha lloch
ni pera ferli un petó;
puig pera ferlos ben fets
á las peludas dorzellas,
hi hauría d' aná ab arpellas
com los que buscan bolets.
Si la dona fos així,
amargaría com fel;
y además si criés pei

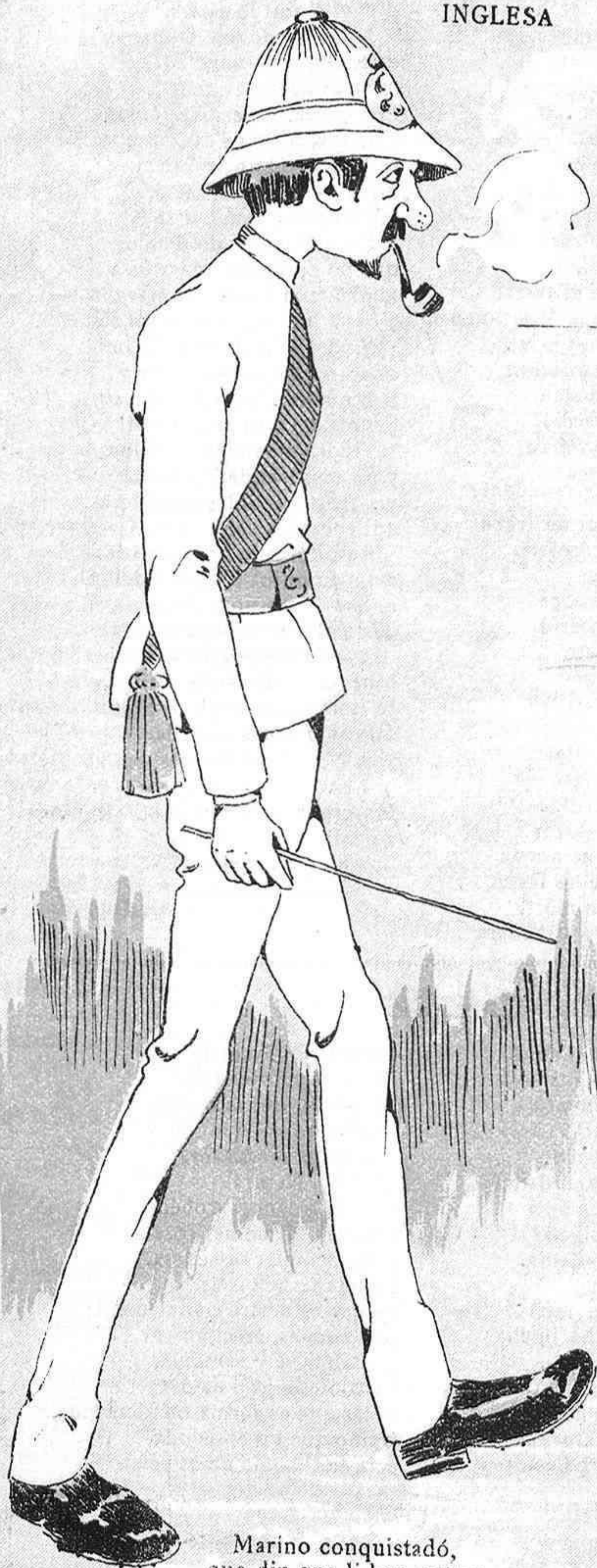
costaría un Potossí!
Si ara té pentinadora
llavors juntihí lo barbé,
resultant que la mullé
una carga grossa fora.
La sabia Naturalesa
l' ha feta com la trobém,
pera que 'ls homes gosém
al contemplar sa bellesa.
Peluda fástich faría,
perque es nostre complement;
sent com es, precisament
a establir vé l' armonía.
La contesta jo li he dat
encar que en forma un xich ruda.
Opino que no es peluda
perque l' home no es pelat.

L' AVI RIERA.

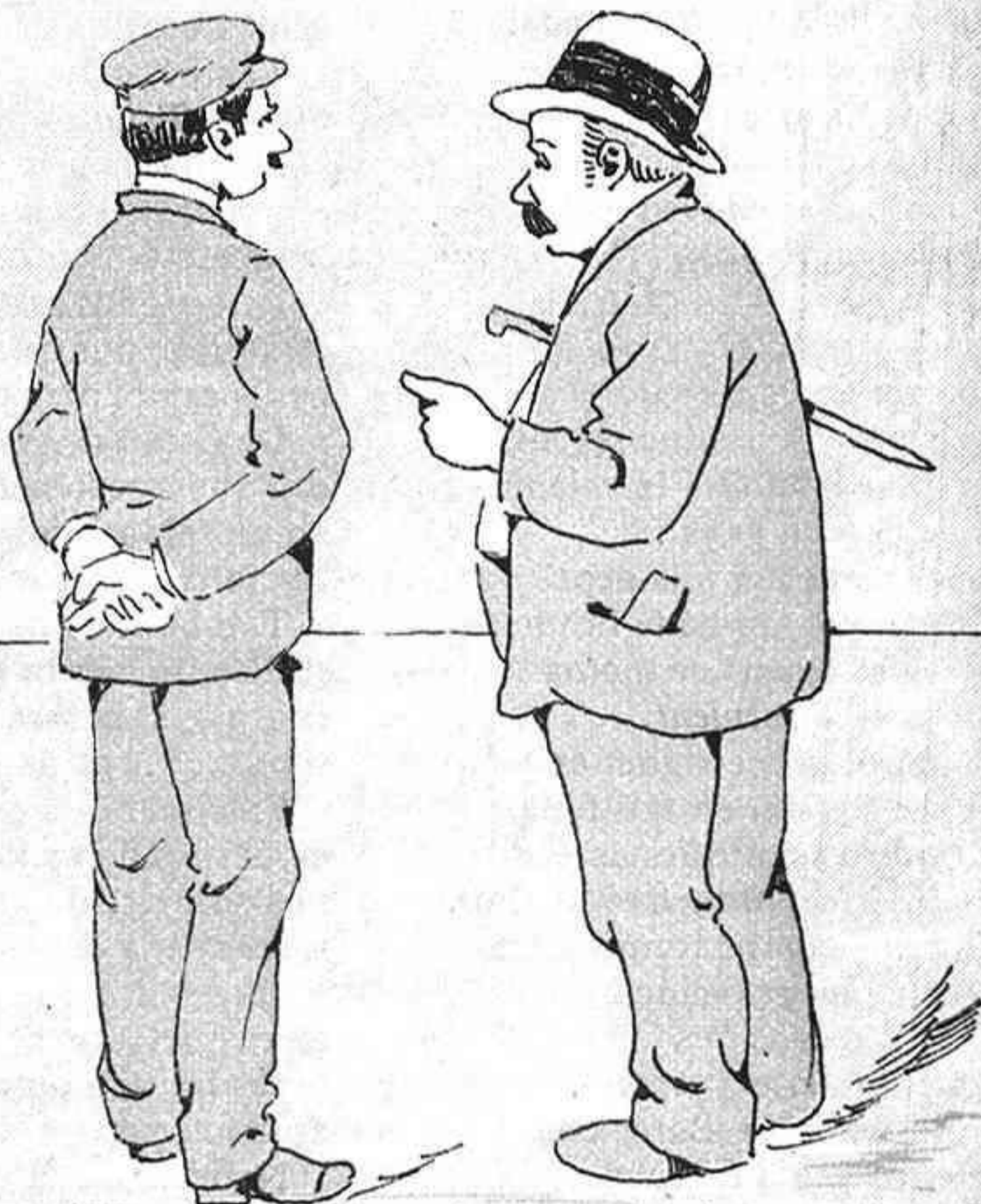
(1) Vegis lo número 470

ACTUALITATS

UN DE LA ESQUADRA
INGLESA

Marino conquistadó,
que diu que li han entrat ganas
de deixá 'l seu pabelló
al veure las catalanas.

— Cregui, senyor Malatesta,
que quan la bossa no 'm sona,
jo no estich per cap mes festa
que las que 'm fassi la dona.

J Robert P

LO MASOVER DEL SENYOR PRUNA

Porta un gall y una bota de xarel-lo al seu
amo; pero 's proposa clavarli una gorra d'una
mesada en companyia de la seva dona y demés
familia. ¡Pobre senyor Pruna, compadímlo!

ESPERANT ALS GONVIDATS

—Ja tinch pensat lo que 'ls donarè á n' aques-
ta colla: Día 24. Bacallá ab patatas.—Día 25.
Patatas ab bacallá.— Día 26.— Bacallá ab *secas*.—
Día 27. *Secas* ab bacallá... Aixís successivament.

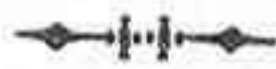
—¡Si qu' estich ben posat, Verge Santa! ¿Com
m' ho arreglo ab tanta gent! ¡Me sembla que la
Marruixa y 'l Sultán anirán á la cassola!

La reduhida familia del Sr. Lluch de Vilabarruda,
que s' en va á passar las festas á casa 'ls seus parents
de Barcelona. ¡Quina barra!

Nota important: Lo día avants de la marxa va
purgarse tota la familia.

Las fiestas de la Mercé

En lo barri de casa també en celebrarem de festes.

Y també serán las fiestas de la Mercé.

La Mercé nostra, es la fornera del cantó, una xicotassa roja com un perdigot y ferma com una torre, que tè sempre festes á punt pe 'l seu marit y pe ls parroquians de mes confiança de la casa.

Per' celebrar lo sant de la nostra amable vehina, varem reunirnos ahir la tarde en sessió secreta y dintre d' una pastera, varios *perdis* del vehinat, entre 'ls que hi figuravan lo colomista Diego de la Clau, lo funerari Benet de las Trampas, lo *currido* Cuanito del Ceguet, lo *pantorrillayre* que suscriu aquestes ratllas, lo marmanyer Pepet de la Boquería, subjecte tan aficionat al tupé com á las conservas, y alguns altres individuos que com los ja apuntats, tenen tanta barra com pantorrillas.

Entre caixalada y caixalada de llonguets calents, y cordantnos tots l' americana, per por de que, com tots som bonas firmas, no 'ns trobessim sense relotje avants de terminar la sessió, vam votar lo següent programa de festes, que someto á la consideració del benévol públich que desitji honrarnos ab la seva presencia y ab un cop d' estaca.

Día 23, á la nit: Gran *tocata* de *panderos*, á las foscas, pe 'l concertista Marcelo, ab lo beneplácit dels *toca-campanas* del vehinat, encarregats d'acompanyar las últimas notas del concertista ab un *repich* general. Acte seguit, s' encendrán los llums, y 's repartirán empleos de burot, *barrendero* y *matarife* entre 'ls *toca-campanas* qu' hagin demostrat millors disposicions. Apoteosis del Amor.

Día 24. Al dematí, solemnes oficis y beneficis en una reduhida capella, pe 'ls vehins que no tingan ofici ni benefici. Per respecte al acte regirá alló de *calsas avall* y *jaldillas amunt* esceptuantne als feligresos qu' hagin comès alguna tupinada electoral, que tindrán dret á sentarse á la falda de las feligresas. A totas horas del dia, recepció en lo *Saló de 100* de las casas respectivas; y á la nit, serenata de pitos y flautas y flautas y pitos per tots los que 'n tingan, seguida d' un coro de regidors que cantarà á mitja veu la misteriosa pessa «La cansó d' en Tururut» y á veu plena, lo grandíós himne: «Dels pecats dels pares, los fills en van geperuts»

Día 25. Al dematí, reparto de bonos de pá, arrós y carn, á tots los capitalistas del vehinat, que portin al front las insignias pantorrillescas. A la tarde, reparto de premis als socis del Cassino del barri, que, en menos temps hagin fet mes tarugos. Dits premis consistirán en exemplars de las novelas que portan per títul *Jaime el Barbudo* y *Diego Corrientes*, ilustradas ab profusió d' *experimentes*, deguts al reputat

artista *Granuja*. A la nit, envelat, terminant la funció ab un característich ball de... garrotadas.

Día 26. A qualsevol hora del día. Terceto dels ratas de Consums, desempenyat ab acompanyament de bots de ví y pencas de cansalada, pe ls simpáticos *Cuanito*, Pascualet y Diego. . Aquest últim cantarà per deferencia als vehins, puig 's considera apte per' papers de mes importanciá, inclosos los del Auca. Dit terceto será coronat ab varias salvas d' aplausos dels matuters del plá, dirigits per en *Murri*.

Día 27. A la nit. Representació en la sala y arcoba de la fornera, de la tragicomedia «La Vaca tísica... pero bona», *executada* per varios aficionados.... al turró. Seguirá lo quadro trágich en molts versos marmanyers y molts palms de terreno «Jerusalém» desempenyat per en Pep de la Boquería. Amenisará los intermedis lo reputat escamotejador Diego, lo qual ab una mica de polvos... probará com de *aquellos polvos, yinieron estos lodos*.

Día 28. Colocació de la primera pedra d' un monument á la Barra, per los administradors que no s' en posan cap al fetje. A la nit, disparo... de tiros per los atracadors, en los carrers mes *concorreguts* del barri. Se tirarán també castells en l' ayre, terminant ab una magnífica roda... 'l mon y torna al Born.

Día 29. Fantásticas regatas en una bassa d' oli, per alló de «qui oli maneja 'ls dits s' en unta» Disparo de petardos, per coneguts petardistas, y robo de portamonedas.

Día 30. Professó cívica per las clavegueras, composta de tots los vehins qu' estigan aburrits de viure. Quan acabi la professó que será una verdadera professó per dius, ja hi haurá preparadas las camillas, y en García Faria demanant una indemnació de dos millóns per amunt.

Día 1.er d' Octubre. ¡El disloque! Techs de gorra per empleats del Matadero; firma de nóminas per molts que 's passejan; desempeñyo d' hipotecas de 17 mil duros; corridas dels vehins que 's vegin perseguits pe 'ls seus inglesos; cucanyas pe 'ls que, quan sigan dalt, vulguin veure á son pare; carreras per varias fillas d' Eva *desgraciadas*; brenars á la *Mina*, qu' es una mina inagotable; robo de pisos; fochs... d' encenalls; tiros; punyaladas; *mantellinas*, *paperinas*, *pitimas*, *borratxeras*, *turcas* y *monas*, agafadas per la Comissió... y un mico descomunal pe 'ls vehins. Apoteosis de *pantorrillas*

Per la Comissió,

Lo Secretari,

LLUÍS CANDELAS.

CONTESTA (1)

Al *apurat* poeta

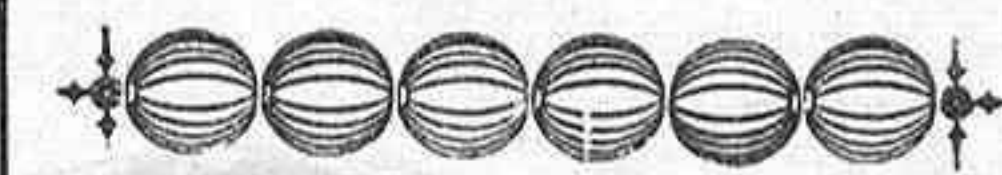
Joseph Pujadas Truch

Ab lo eclesiástich permís
y aprobament necessari
d' un xicot conegut méu
qu' estudiava al Seminari.

Lo motiu per qué á la cara
no hi tenen las donas pel,
se sab per noticias certas
que no es altre que 'l següent:
Deu, després de fe' al prime' home
y á la primera muller,
cansat de rodar per terra
va tornarsen cap al cel.
Al se' allí va recordarse
que s' havia ben distret
de dotar á nostres pares
de lo peliagut atrás.
Y al pensá ab la mala fila
que pelats devían fer,
va resoldre que á la terra
corrent un ángel baixés,
á enganxar á la parella
lo crapé corresponent;
evitant ab aquet medi
que, ab molta rahó per cert,
poguessin un dia dirli
que 'ls havia prés lo pel.

Obehint després de rebre
las ordres del Pare Etern,
carregat ab sa maleta
nostre angelet perruquer,
del Paradís á las portas
va trobarse en pochs moments.
Com que no vull dir mentidas,
si va trucá ó no, no ho sé;
lo *certus* es qu' encarantse
ab nostres pares primers
y escapantli casi 'l riure
(tal fila devían fer,) de sa missió peliaguda
va enterar als dos ben bé,
va ficar ma á la maleta
y va comensá á fe' 'l fet.
Després d' omplirlos la testa
dels mes llarchs y fins cabells,
li va quedá un gros ressiu
de curteis y rissats pels.
Allí van ser los apuros
d' aquell ángel barba-mech;
jahont devía posarlos?...
ell no 'n tenia en lloch mes....
Entornársels no podia,
llensarlos no estava bé,
las ordres eran ben claras:
«Ni un de menos, ni mitj mes»
L' únich modo d' encertarho
era tornarsen al cel

(1) Vegis lo número 470.

Tenim lo gust de participar á las
Societats de poblacions ahont se celebri
FESTA MAJOR, que en la

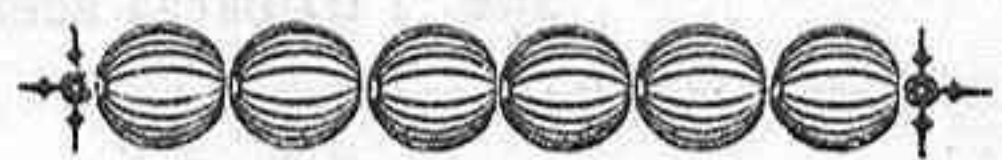
FESTAS MAJORS.

LITOGRAFIA BARCELONESA de RAMÓN ESTANY, 6, Carrer de Sant Ramón, 6
trobarán un assortit inmens de totas classes, desde 'ls mes senzills y eco-
nómichs als de gust mes refinat y artístich, propis pera la confecció de

PROGRAMAS, INVITACIONS, TITOLS DE SOCI, de FORASTER y de ABONAT, etc., etc.

PREUS SUMAMENT REDUHITS

NOVETAT EN CARNETS DE TOTOS CLASSES

y preguntá ahont volia
Nostre Senyor que 'ls posés.
La caminada era llarga,
y avants de ferla, volgué
veure si trobava un medi
que d' apuros lo tregués.
Com no tenia de tonto
aque'l angelet ni un pel,
va determina' allunarse
deixant sols aquell parell.
Lo seu plan era observarlos
sense que ser vist pogués,
y al primer lloch que 's toquessin
allá enganxaria 'ls pels.
Amagat darrera un arbre,
passá un rato ben distret
tafanejant l' obra inmensa
de l' Arquitecte Suprén;
després va guaytá als íulanos,
y que tenian vegé
tots dos una má á la poma
que 'ls hi signava la serp,
y Adán l' altra per la cara
se passava satisfet.

Cumplí son propósit l' ángel
omplint la cara de pel
á l' home, y girant la qua
va tornarsen cap al cel
á explicar al Etern Pare
lo qu' havia vist y fet.

Ahont l' altra má tenia
Eva no se sab del cert;
pro no sería á la cara
per quan avuy tots veyém
que al rostre las sevas fillas
no hi tenen com l' home, pel

PEPITO LLAUNÉ.

RIMA

Mes que l' au al infinit,
mes que 'l papelló á la flor
y mes que 'l peix á la mar,
mes, molt mes, t' estimo jo.
Com l' infinit son tos ulls
blaus igual que l' horisont;
en tos llabis de clavell
hi xucla la mel á doll;
y en ton lleu balandrejar
hi ha tota la sal del mon.
Donchs, si tot aixó plegat
enclou, per' mi, lo teu cos,
just es que jo 't vulgui mes
que no vo'en á la flor,
al infinit y á la mar,
l' au, lo peix y 'l papelló.

VALENTÍ CARNÉ.

— Estronca 'l teu plor, Pubilla,
 un programa hi preparat
 tan alegre, que crech, filla,
 que 'l trobarás acertat.

— ¡Ay no 'm vingui ab festes, pare!
 De la medalla no veu
 vosté res mes que la cara
 v jo 'n veig la trista creu.

F. Fouquet

PRINCIPAL

Pera demà, vigília de la festivitat de Nostra Senyora de la Mercé, està anunciada la inauguració de la temporada de hivern ab la companyia cómic-dramàtica catalana y castellana que dirigeix lo reputat actor y director D. Antón Tutau.

Una de las primeras funcions que donará, será la destinada á fomentar la suscripció pera lo monument á Frederich Soler, *Pitarra*.

Bona sort los desitjem pera bé del teatro catalá, que tant ho necessita.

NOVETATS

Sembla que definitivament la companyia Vico està donant las últimas funcions, ja que á primers del próxim Octubre deu treballar en un dels teatros de Valencia, per lo tant no es de estranyar que lo públich assisteixi encara ab fruició á los espectacles que diariamont dona lo que actualment es lo primer actor espanyol.

Diumenje passat, representá la obra del Duch de Rivas *Don Álvaro ó la fuerza del sino*, obra la mes favorita del immortal Rafel Calvo, en la que lo Sr. Vico hi recullí bastants aplausos en lo desempenyo del protagonista, aixís com també la Srta. Sala y lo Sr. Fuentes en sos rôles respectius.

TIVOLI

CIRCO EQÜESTRE

Com preveyerem, lo benefici de la simpática y notable amassona Emilia Alegria revestí lo caracter de verdadera solemnitat, ja qu' obtingué un plé d' escullidíssima concurrencia, sent ademés festejada ab preciosos *bouquets* y un sens fi de regalos de valor, ofrenas de sos admiradors.

La reparició de la directora de la companyia D.ª Micaela Ramirez, sigué saludada ab un aplauso general que no cessá un moment durant l' exercici dels dos caballs en llibertat que presentá, demostrant qu' encare es la artista notable que tant haviam admirat.

Contribuhiren al bon éxit de la funció la Srta. Maria Alegria, ab los exercicis en un caball en pel; Mlle. Consuelo y Mr. Pietro en lo pas á dos en caballs, exercici de verdader mérit.

Pera avuy está anunciat altre benefici del clown Palisse y se prepara lo debut de la familia Villas que gosa de gran reputació en l' extranger.

CATALUNYA

Pera avuy estava fixat lo debut de la companyia de sarsuela que baix la direcció del conegut y aplaudit actor Sr. Carbon, ha de actuar en aquet teatro.

Forman part de la mateixa las triples Srtas. López, Segura, Fernández, Aceves y García y los Srs. León y Asensio.

En lo cartell hem vist un sen fi d' obras anunciadas pera estrenarse, y que algunas de ellas han obtingut extraordinari éxit en Madrid.

TIVOLI

CONCERTS D' EUTERPE

Diumenje passat tingué lloch lo primer de la segona série, del qual la simpática Societat *Euterpe* ne sortiria sens dupte perjudicada, ja que la pluja de la nit anterior y lo trist qu' amanesqué 'l día, van retreure á molta gent.

L' escullit programa fou desempenyat ab la conciencia á que 'ns tenen acostumats 'ls coros y orquesta de la *Euterpe*. Mereix especial menció *La Queixa de Amor*, no cantada feya molts anys, la que fou repetida entre 'ls aplausos de la concurrencia. També meresqueren 'ls honors de la repetició *Vesprada d' istiu*, qu' ha sigut l' éxit de la temporada y *Los Xiquets de Valls*, que baix la batuta del mestre Sadurni obtingueren un relleu extraordinari. Sense buscar innovacions ridículas y cenyintse no mes á la partitura, pero ab una pulcritud que podrian aprendre 'ls *modernistas*, *Los Xiquets de Valls* que dirigí 'l Sr. Sadurni, deuen posarse com á modelo de classicisme y de llimpiesa d' execució!

A propòsit d'aquest jove mestre, creyém que la *Euterpe* haurá fet una magnífica adquisició, per lo que la felicitem molt sincerament.

Lo diumenge 26 del corrent tindrà lloch l' últim concert d' aquest any ab un escullidíssim programa.

UN CÓMICH RETIRAT.

LA VIUDA

—Qu' es fatal, per mi, eixa vida,
ja cap bellesa 'm convida
tot ho veig negre... escabrós;
á dir paraula no goso,
ni día, ni nit reposo
dès que morí mon espós.

Tot lo que avants me distreya,
y m' alegrava y 'm somreya
en mon ánima no plau,
y la pena, l' amargura,
la tristó y la desventura
dins mon cor hi han fet son cau.

Viuré sola, abandonada,
per la desdita embargada
y, ab indefinible plor,
saldaré las alegrías
que 'm proporcioná en sos días,
mon primer y únich amor.

Aixís deya una viudeta,
guapa, santa, joveneta,
ab accent de pena gran.
Ha passat, d' aixó, una anyada
y avuy se la veu: casada
y en estat interessant.

SANCH DE CARGOL.

LA TOMASA
NINOTS EXTRANJERS

— Aquet perdiguer va costarme 500 franchs y no van enganyarme; té un nas y una inteligencia extraordinaris.

— ¡Es vritat! ¡Ara ensuma un gos de fusta!

cop. de Rabier

— ¿Per qué vareu robarlos aquets mil franchs?
— Per' comprarme unas sabatas, senyor President.

cop. de Lebeque

— ¡Una gracia de caritat, per l' amor de Deu!
— No porto menuts.
— Podria passar per casa de vosté...
— Bueno; ja l' avisaré per teléfono.

cop. de Blotat

Bibliografia

ÍNTIMAS VULGARS. — *Poesias de J. Burgas (Mayet)*

Entre la colla de joves que van prenent posicions en lo camp de las lletres catalanas, per quan lo temps inexorable dongui la cessantia ó la jubilació als mestres actuals, hi figura en primera ratlla nostre antich colaborador *Mayet*.

En tal concepte, l'aparició del volúm titulat *Íntimas Vulgars* pot calificarse de verdader aconxeixement, per que dona la revelació pública d'una inteligencia que aspira á seguir las peixadas de l'Apeles Mestres. No es qu'arriui encara á l'altura del dibuixant-poeta. Li falta estudiar y li falta observar molt, ab aquella observació propia que dona fruyts, no ab aquella observació reflexa que proporcionan 'ls llibres. Pero la primera materia, lo talent, existeix y existeix també la intuició artística, matrimoni indispensable en la generació de las obras literarias.

Tornant al llibre d'*Íntimas*, té una gran condició; no *vulgareja*... á pesar del títol. Podria posarse alguna objecció al assumpto. Podria dirse, per exemple, que 'ls *globulillos* de l'*eterno femenino*, cansan si 's prenen á dóssis de cent páginas... sobre tot quan se llegeixen d'un *tirón*. Pero aixó te remey y ademés s'ha de confessar que 'ls *globulillos* en qüestió están molt ben elaborats.

Nostra impressió en general, es que dins de la poesia amatoria catalana y en aquest género agre-dols de 'n Bartrina y de l'Apeles Mestres, lo senyor Burgas ha conquistat ab son llibre un lloch preminent.

Lo felicitem, donchs, de tot cor y l'animem á seguir observant y posant en ratllas curtes lo resultat de sas observacions.

Al mateix temps, felicitem á la *Colla Àpats y Lletres* per la publicació de las *Íntimas Vulgars*. Ab ella 'ns han demostrat que no ha caygut en lo buyt, lo que 'ls devam al final de la crítica del volúm segon.

Confíem qu' en lo volúm IV tampoch hi tindrà res que veure la *tarregada*.

De l'acreditat setmanari titulat *Lo Teatro Regional*, hem rebut las següents obras:

Lo virolet de Sant Guim, quadro de costums catalanas en un acte, original y en vers de D. Eduart Vidal y Valenciano estrenat ab gran éxit en lo teatro Catalá la nit del 15 de Mars de 1869;

Lo meu criat, jiguéu cómich en un acte y en prosa original de Lambert Escaler, estrenat ab extraordinari éxit en lo teatro Romea la nit del 29 Janyer de 1894, qual obra ha sigut refundida per son autor;

La fals, drama en tres actes y en vers original dels malograts poetas mestres en Gay Saber D. Francesch Pelay Briz y D. Frederich Soler (Pitarra), estrenat ab brillant éxit en lo teatro Catalá la nit del 21 Novembre de 1878;

Un cop de cap, joguina en un acte y en vers original de Jume Piquet; y

La Lola, porodia del popular drama *La Dolores*, escrita en vers per nostre apreciat company de R. d'Accó A. Guasch Tombas y per F. Dalmases Gil, estrenada ab extraordinari éxit en lo teatro Novetats la nit del 21 Decembre de 1893

Ditas obras las ha publicat *Lo Teatro Regional* en son cada día mes popular folletí.

Qüestió de pel⁽¹⁾

Al poeta Joseph Pujadas Truch

DE la qüestió peliaguda
qu' en boa' hora ha suscitad
pensantho molt, m' hi format
una opinió molt... peluda.
La dona en son rostre beil
pel no porta y es rahó;
p' esprit de contradicció
Déu li posá en lo ciatell.

FRANCISCO SISA.

Tal com s' havia acordat desde un principi, lo dia 28 del corrent es lo destinat pera la colocació de la primera pedra del monument qu' ha d' erigirse al immortal poeta catalá y creador de nostre teatro regional D. Frederich Soler, conegut vulgarment per *Serafi Pitarra*.

Dit acte forma part dels festeigs que han de tenir lloch en las próximas festas de la Mercé, y tant per los travalls que está fent la Comissió executiva del mateix, com per las societats, corporacions y entitats que han sigut invitadas, creyém que será un dels actes mes notables que 's celebrarán.

Com dit monument s' ha de construir per medi de suscripció pública, la esmentada Comissió executiva—de la que 'n formém part—va nombrar dugas Sub-Comissions compostas dels senyors Mir, Molas, Guimerá y Godó, á fi de que s' avistessin ab las Empresas dels teatros Principal y Romea, que son las que en lo próxim hivern explotarán lo teatro catalá, pera fer en dit dia extraordinarias funcions á l' objecte que sos productes integros ingressin en los fondos de la suscripció.

De la Empresa del teatro Principal á qual frente hi figura lo reputat actor y director Sr. Tutau, sabém que accedi gustosament á las indicacions de la Sub-Comissió y, per ofici remés á la Comissió executiva, que igual desprendiment acordaren per unanimitat y gustosissims los actors de la companyia.

Se diu que la Empresa del teatro Romea, va respondre també afirmativament.

Si aixís es, mereixerá nostre aplauso.

Nostre distingit amich lo reputat autor dramátich don Jacinto Ventura, té entregada al primer actor y director del teatro Circo Barcelonés D. Joseph Fages una obra dramática castellana que té per títol *Secreto de confesión*, pera esser estrenada en la próxima temporada d' hivern. De dita obra ne tenim molt bonas noticias.

1. Vegís lo número 470.

Sembla que, del mateix autor, la companyia del mentat colisséu posará en escena lo melodrama *El As de espadas*, aplaudit en quants teatros s' ha representat.

—

Si espectacles hi ha curiosos, ho son los que donan los sacerdots, quan defensen un plat de sopa.

Parlan clarito; lo mateix que dos donas de vehinat quan se treuhen los drapets al sol.

Un sacerdot que diumenge passat publicava una carta en *El Diluvio* en defensa d' aquell capellá sortit de la célebre colla dels *Xanxas*, ó siga del cos de guardias municipals, va fernes molta gracia.

Després d' explicar varias miserias y privacions sufridas per l' ex-municipal, diu lo sacerdot firmant de la carta, en un castellá una mica sospitós: «Al verse rechazado de los beneficios (parla del ex-gura) protestó briosamente de su derecho fundándose sobre el fin del beneficiador; ninguno hizo caso de sus protestas y por poco no le hicieran pasar por loco. Por evitarse de caer en un manicomio tuvo que callar; entretanto el apurado Martínez, á fuerza de dar pasos á escondidas logró hacerse inscribir en la tabla de los pretendientes á los beneficios del Pino, aguardando con impaciencia el dichoso día que pusiera fin á su miseria. La muerte de algunos beneficiados de esa iglesia le indujo á ser el tercero, de manera que (ara vé lo bó) no le cerraban mas el paso que tres enfermizos viejos fáciles de limpiar. (¡No poden demanarse sentiments mes cristians! ¿Son tres vells? ¡Lo mateix que si fossin tres pencos destinats al Canyet!) En efecto, á los pocos meses d' esperar (qu' un dels vells s' en anés á sopar ab Sant Pere) uno d' ellos se despidió de la tierra; Martínez (apuntin lo que segueix, qu' es de primera) sin regocijarse de este suceso, se frotó las manos de júbilo!!...»

¡Prou! Per mostra basta aquet botó. Si 'ls capellans obran aixis ¿qu' hem de fer nosaltres vulgars pecadors?

Després explica 'l firmant de la carta, que 'l bisbe va donar lo benefici á un amich seu, en lloch de donarlo á n' en Martínez...

¡No 'ns estranya! Quan la *tarregada* eclesiástica espera ab tant afany, *limpiar á los viejos enfermizos*, es tolerable que un bisbe usant de la mateixa despreocupació li neteji la menjadora.

Y siga com vulga, creyém qu' aquets ministres de Deu obrarian molt santament netejant la roba bruta á casa.

—

Se 'ns ha dit que l' altre dia va presentarse al Ajuntament un compte de D. Lluís Riviere per la redacció d' una memoria sobre la Exposició Universal celebrada en l' any 1888, quina memoria fou encarregada per la Corporació municipi al á dit senyor.

Tot aixó no te res de particular, pero lo qu' es verdaerament assombrós es que l' autor de dita memoria, sense detallar los gastos ocasionats per son treball ni las horas qu' ha empleat en lo mateix, posa una sola quantitat en son compte, la de 50,000 pessetas, ó sigan 10,000 duros:

Pero, Senyor, Deu meu ¿cinquanta mil pessetas per una serzilla memoria? Per aquesta quantitat podria escriures la Biblia, si no estigués escrita.

No sabém quina resolució pendrá l' Ajuntament devant d' un compte tan esgarrifós, inspirat en los del Gran Capitán, pero nosaltres en son lloch, ja que 's tracta d' una memoria, donariam pochs diners á son autor y un feix de memorias pera sa familia.

¿Que s' ha cregut que som á Xauxa?

—

Dintre de pochs días se posará á la venda lo volúm IV de la *Colecció Selecta Catalana*, format per las poesias premiadas de D. Frederich Soler, *Pitarra*.

Dit volúm constará de unas 150 planas ab lo retrato del autor y 's trobará de venda en nostra Administració, al preu de 2 rals.

—

L' altre dia va acordar l' Ajuntament l' adquisició de 10,000 plechs de paper per cartas, per la quantitat de 290 pessetas.

Si no an 'm errats de comptes, 10,000 plechs equivalen á 20 resmillas, las que resultan, per lo tant, al preu de 14'50 pessetas una.

¿Podria saberse de quina materia es aquet paper?

Ho preguntém, porque á tot arreu los papers mes superiors no costan mes enllá de 6 á 7 pessetas la resmilla.

Pero, ara que 'ns enrecordém: aquet paper ha de pagar-lo 'l Comú, y ja ho diu lo ditxo: Lo qu' es del Comú, no es de ningú.

—

L' artista de sarsuela Srta. Pretel, que 's troba treballant en Valladolid, va rebre fa pochs días una carta molt curiosa, d' una Sor que 's titulava amiga seva de la infancia, quina amiga li enviava un amuleto, lo qual segons paraulas d' aquesta l' havia fet felís, y esperava que produhiria 'ls mateixos efectes á la esmentada artista.

¿Quin amuleto deu ser aquet? Nosaltres hem pensat que no pot ser altre que 'l de fer somniar truytas á tot' hora.

Encare que tot plegat pot ser una broma d' un tranquilas.

Si es aixis, ha anticipat los successos: los Ignocents son pe 'l Desembre.

—

A Godea, prop de l' Habana van desafiarse los Srs. Villaverde y Vallejo, tinent coronel y comandant, respectivament, del nostre exercit.

Lo Sr. Vallejo, qu' era qui 's creya ofés, va resultar mort d' un cop de sabre de son contrari.

A n' aquet cas si qu' es pitjor lo remey que la malaltia.

Llástima de valor y cop de sabre pera esser usats tan malament.

Millor hauria sigut que s' haguessin desafiats á matar insurrectes, y que 'l que n' hagués fet mes mortandat, hagués quedat ab l'honor mes net que passat per bugada.

Mes digne d' alabansa hauria sigut aquet desafió, que 'l d' aquells dos subjectes que 's desafiaren á tocar lo piano, y no pararen de tocar fins qu' un dels dos va caure de cap y sense vida sobre las teclas.

LA TOMASA

PERIÓDICH FESTIU, IL·LUSTRAT Y LITERARI
PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Espanya · Portugal, trimestre.. . . .	1'50 pessetas.
Cuba y Puerto Rico, id.	2 »
Extranger, id.	2'50 »
Número corrent.	0'10 »

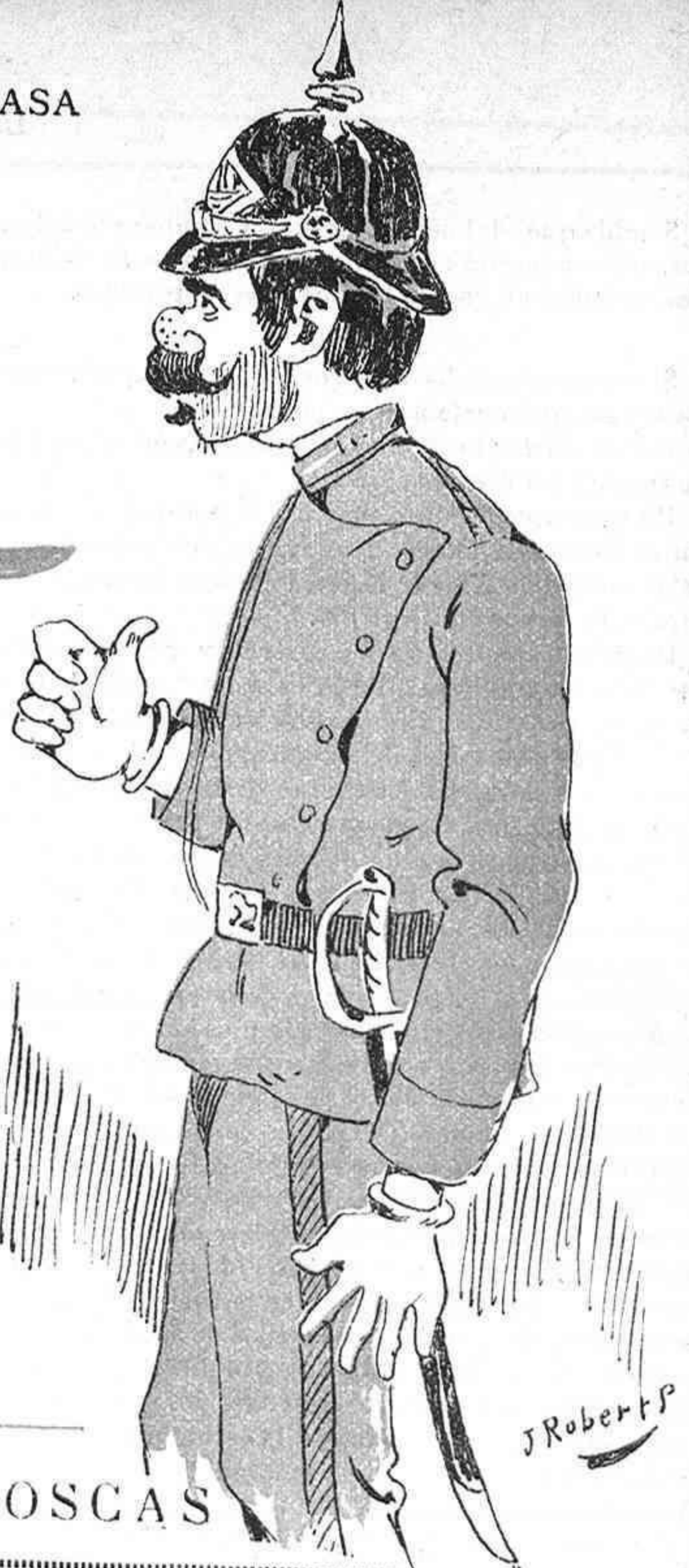
NOTA.—Tota reclamació podrá dirigirse á l' Administració y Redacció del periódich

6, SANT RAMON, 6.—BARCELONA

IMALDITAS
FIESTAS!

—Señores La Margarida,
mi mujer, á un concejal
visitó, y... ¡res! enseguida
me hizo á mí municipal
y á ella se quedó de dida
Yo, con tino, me arreglé,
y en lugar de hacer servicio
á molts el pelo tomé
dedicándome á mi oficio...
¡Un servidor soy barbé!

La cosa marchaba al pelo
pues dos sueldos me mamaba
sin pasar ningún desvelo.
¡Fins había quien pensaba
si era amich de don Marcelo!
Pero hoy mismo, como raja,
he quedado mitj difunto,
pues me ha dit mi jefe: "¡Vaja,
deja al punto tu navaja
que tienes que anar de punto!

SECCIO DE TRENCA - CLOSCAS

XARADA

Al mitj any de relacions
ab la Prima dos-tercera,
ella una hu-tres m' enviá
invitantme á una cassera,
á la qual no puguí anar
perque 'l noy de 'n Pep Baldú
va tres-hu-dos la levita,
qu' era de panyo molt hú.

RAMIRO BALCELLS.

AIXAFA-CERVELLS

MARÍA MARINA
FRANCISCA ANITA
AMPARO DOLORES

Colocar aquets noms de dona, de
modo, que ab una lletra de cada un
y llegits de dalt á baix donguin un
altre nom de dona.

UN TRONERA RETIRAT.

GEROGLÍFICH COMPRIMIT

MONTJUICH

TER

J. M. ANDREU.

FANAL NUMÉRICH

- 5 -Vocal.
- 2 - »
- 3 5 8 6 -Plassa de Barcelona
- 1 2 6 2 4 -Carrer de »
- 8 6 5 6 6 8 -Poble catalá
- 1 2 3 4 5 6 6 8 - » »
- 1 2 3 4 5 6 7 8 -Nom de dona.
- 1 2 3 2 4 5 6 -En l' exércit.
- 1 8 4 8 3 7 -Animal.
- 5 6 5 4 8 -Nom de dona.
- 6 7 3 8 -Instrument.
- 8 4 8 -Nom de dona.
- 1 2 3 -Part del cos.
- 6 6 5 2 -Animal.
- 3 2 4 -Licor.
- 8 6 6 -Vejetal.
- 2 6 2 -Poble catalá.
- 3 6 7 -Carrer de Barcelona
- 3 8 6 -Moneda.
- 2 4 8 -En ia mar.
- 8 6 8 -Part del animal.
- 1 8 6 6 -Carrer de Barcelona
- 6 8 3 3 8 -Célebre escriptor.

J. SAMOC Y J. SEVIV.

GEROGLÍFICH

I A L L I
I R A T
X I I
O O
I

NOY CALVO.

SOLUCIONS

À LO INSERTAT EN LO NÚMERO 472

Xarada.—A—mar—gós.
Logogrifo numérich.—Culera.
Acróstich.— A L moster
 B E rga
 Ê A brils
 Esta N y
 Puigcer D á
 Pie R ola
 M O ntrás

Copa numérica.—Escorial.
Geroglífich.—Per asos las cartas.
Tarjeta.—El Postillon de la Rioja.

Lit. Barcelonesa de RAMÓN ESTANY
—6, Sant Ramón, 6—BARCELONA—